

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Shire tehilah le-H.

Bukhner, Ze'ev Volf ben Dayid

דוד ןב ףלוו באז, רנכוב

Berlin, 1797

רבחמה המדקה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11820](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11820)

הסכמה

בעל דינה / ונפרט כלום יש אב מעיד בו / אך לדעתי יראה
איך לחבר חיבור כזה לולי הופיע עליו עור חלבי ממעל /
ה' יעזור לנו להוליא חכמת אל הפועל / וה' יזכני לעת זקנתי
לראות בהולאתו ממכנס הדפוס בעודי בחיים חיותי / הכ"ד
המדבר בלדקה יוס' ד' ע"ו קמוו חקנ"ג לפ"ק פ"ק קק בראד
הק' דוד בהגאון מו' משה ז"ל מבלעוא בעל המחבר ספר מראה
הכפן וכפס דוד

הקדמת המחבר

אמר זאב הכהן בוכנר • הנה ארנתי באמרי פי בספר
זנד המליצה / כמה סיפורי הלכות / בדברי מליצות /
ונקלה נבול כל מליצה / ידי יסדה שירי מוסר וקועלת / אשר
יולא מסיפורי הנמרלות / יען יש מהמונים אשר נפסס אותה
להסעדן מאלה הדברים / לכן טפחתי וריבתי מליצות
ושירים / להיות כל רודפי' ישינו בין המזרים / ויש להקת
אף אם חודש ושנת קראו מקרא בכל זאת מורשי בינתס
מדלתי המליצה בעדס נעל / וכאשר עפפסס ישירו שירים
ומליצות / יאמרו האח על כל החועבות האלה ומעלו נט
מעל / על כן בספרי הזה הקדש הקדשחטס מידי לה' / וארים
ימיני ושמחלי לחי העולם / לחבר הנחיס נעים / וכחונה /
ושנע ברכוס / ושיר היחוד / וגס וויכוח כנסת ישראל עם
דודה / וגס שני חלקי חלפ"ח בית"א / אשר חין ערוך אליהס
בכל קלווי חבל / אולי יישירו בעיני כולם / והנה ידעתי גס
ידעתי כי נמלאו חרבות אנשים אשר כל אחד גאות לבס מאו
גמול עלי אמו ואומנתו / כי ילך בחוץ על משענתו / וההנרך
בלבנו לאמר אף אני אוכל למלאות ידי לחבר כמחבונתו /
שירים ומליצות מחוה מול מחוה / מה יושיעני זה / כי רבים
מהמחברים

הקדמה

מהמחברים שיר. היחוד ואין אומר ואין דברים לאומרים באיזה
עיר וניבס נבזה / לכן אחי ורעי הסירו עליזי הנחזה / ולא
קוסיפי לגבה / אל העלו במעלות / ואל הטפלו לעלות /
פן תהרסו ויפול הנופל / כמו אבן במאולות :
ואשא משלי ואומר : איש הי' נארח מנוג ונומר / ושמנו
קטף בן אמיר / והי' במלאכת הליור ידו רמה / וורועו מושלה
לו לזייר את כל אשר כמה / חבנית כל בעלי חיים ורמש
אדמה / ושמנו למרחקים הולך / ויהללו בשפרים מעשהו למלך /
וישלח המלך אחריו אחד משרי חזי פלך / ויביאבו להיכלי
עונג / ויאמר המלך אליו אהב הוא אמן אשר בהפלאה
מלאכתך נמש כל לב כדונג / התפאר עלי לזייר אלזי ואני
אחן לך חלב חטה מנית ופנג / וימהר האיש ויקח לנעים
ואנני גיר / וילר על הקיר / כר נרחב ופיטורי לזייר
ודשאים נאים / מכל זרע ורוע למיניהם / וזיפרים עומדים
על השבלים למרוע נרגירים / וכנפיהם פרודות ככפיים
ודאים / וכמראה איש מלקע שבלים בעמק רפאים / ויטב
הדבר בעיני המלך והשרים / ובעיני הרואים / והנה בתוך
הנאים נא החיכר ולמדו / וירא מרוכסי אנשים עומדים /
ויחינב נס הוא בתוכם לראות פלאות מלאכת הליור אשר לא
ראה מעודו / והאיש האיכר וקן מאד / וקמו עיניו משיבו /
והוא עוטה אדרת שער והגרזן בלדו / וכלי מקטרהו בידו /
ויהי בראות מלאכת הליור וישא קולו ויאמר הנוט עח עיניכם
מראות אחס הרודים והמושלים / הלא בזה שנה הליור / כי
הזפרים העומדים בראשי השבלים / ראויים היו לכוף כאגמון
ראשם / הן אני אשחק אלעג כי הלייר שנה כפתי וגולם /
ומלאכתו לא שלם וממנו הדבר נעלם / כל איש ירוק ירק
בפניו הלא יכלם / ויתמהו כל העם העומדים על המישור / על
לחות שפל האיכר / כי הוא דבר לחדשיו ינכר / וימהר
הלייר / ויקח לבע ושער / ולר לורה במחוקה מיושר וכמיני
גוונים / את המלך יושב על כסאו / והשגל יושבות ממולו פנים
מול פנים / ולפניהם ערוך משתה שמנים / וכלים מכלים
שונים

הקדמה

שונים / מאד נמלאכתם מפוארים ומסולאים / מפוחחים
צפיעורי ליים ופרחים ומקלעות פקעים / פרחי שושנים
גאים / והסריסים ירוקו מכלי אל כלי את הסנאים / במראה
ונקומה הפלח פלחים / תואר היין מראה אדמדם / ותוארי
המלך והמלכה והסריסים פניהם פני אדם / כאלו נשף בהם
רוח חיים / בריחים ועומדים / ויטמיהו האנשים על הליור יחד
שרים ושופטים / ויבא גם האיכר בחוכם / וידבר על
הליור הנפלא שפטים / ויאמר העל הליור הלו יקחת
עמים / הלא הם הוללים ושופטים יען הלייר שנה ברואה /
כי תמונה איגנו רואה בשלימות / וכל פנים מרוטה לחי
אחת ניתן למורטים / הביטו וראו / כי אין לאנשים
האלה המתוארים וולק לחי אחד וחלי מלח וחלי פרוץ פנים
וחוטם / וחלק השני אטם / והליור הוא להם פנים קלקל
(אחאני האם הענת לראות חביתה הליור בלע המחוקה על הקיר או על
הלוח / האם הביעות בתואר בולס המוזיר הלו / הנה כמעט לראות אבריו
מפני עבריהם / כאשר צעודם חייבם / וזעזעו וכל אשר יחפזו יענו
אולם עבר אחד אחו בקיר / ועבר השני נראה בעליל / וכל העם הכואים
יבינו את המראה / כי נרא הוא אשר הוא עושה כאלו יעמד תי /)

ויהי נשמוע כל העם הנזבים את שיחו / כי האיכר הכסיל הולח
כל רוחו / לא עמד עעמו בו ונמר רוחו / שרים ורוזנים שחקו לו
עשו שחוק / וימלאו פיהם עד לבלי חק / ויען כל העם העומדים
על המישור והשרון אל האיכר / שעה מעלינו ועבור / מה לך
כי נזעקת לקרוח נגרון / עיניך בשדה אשר יקלורון / למען
תפוש כלי המחרישה והקרון / מה לך להבין דקות מלאכת
הליור בהכשר ויתרון / לך לך לעבודת השדה והגנים / כי
ה' השם לך מחכמה ובינת נבונים / האם הסכן הסכנת לראות
פני המלך והמלכה יושבים לשחוח ולהתרוטע ריע / כי ימלך
עליך לנך לשפוט למראה עיניך לבקר בין טוב לרע / וישב
האיכר בתרבה ובנושא פנים / ולא הוסיף עוד התנשא בין
שרים ובגנים / לאמר כי נבונותי בליורים שונים / ועתה
אחי מהשל רב משלתי לבני עמי / ועלי הנדתי מדאנה בדבר
במקרה הלייר כן יקראני / אולי יבא בור וסירה / אשר אין
לו

